

ασκηση - γυμναστικη - σπορ

Αθλητική ένασχόληση την έποχη της κρίσης.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, M.Sc., Ph.D., Διευθυντής Δημοτικού Σχολείου Πολυδενδρίου, Πρεσβευτής της δράσης e-Twinning στην Αττική.

Η χώρα μας διέρχεται πρωτοφανή οίκονομική κρίση, άλλα και κρίση άξιων, οί όποιες, έκτος από τις σοβαρές άλλαγές που έχουν έπιφερει στὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας, ἐπηρεάζουν ψυχολογικὰ καὶ τὰ παιδιά, μὲ ποικίλους τρόπους: μέσω τῶν ἀλλαγῶν στὸν τρόπο ζωῆς τῆς οἰκογένειας, ἔξαιρίας μεταβολῶν στὴν ψυχολογικὴ κατάσταση τῶν γονέων, κυρίως λόγῳ ἀπώλειας τῆς ἐργασίας εἴτε μέσω τῶν ἀπαισιόδοξων μνυμάτων που προβάλλονται ιδιαίτερα ἀπὸ τὰ ΜΜΕ. Οἱ οἰκονομικὲς πιέσεις προκαλοῦν ἐντάσεις σὲ ἐνδοοικείωναικὸ ἐπίπεδο, καθὼς οἱ γονεῖς καλοῦνται νὰ ἐπαναπροσδιορίσουν καὶ νὰ ὄριοθετήσουν τὶς δικές τους ἀνάγκες, ἀλλὰ καὶ τῶν παιδιῶν τους. Ἀκόμη κι ἂν δὲν ὑφίστανται προβλήματα βιοτικὸ ἐπιπέδου στὸ δικὶ τους οἰκογένεια, τὰ παιδιὰ εἰσπράττουν τὸ αἴσθημα τῆς περιρρέουσας ἀπόσφαιρας καὶ βιώνουν ἐνα ἐπισφαλὲς κλῆμα, γεμάτο ἀβεβαιότητα. Αὐτὸ γεννᾶ στὰ ἴδια φόρο, ὑπαρξιακὸ πόνο καὶ ἐντονο θυμό. Ὁ θυμὸς αὐτὸς μπορεῖ νὰ ἐνισχύσει ἐπιθετικές ἢ ἀκόμη καὶ παραβατικὲς συμπεριφορές.

Οἱ προβλέψεις γιὰ τὸ ἀμεσο μέλλον δὲν εἶναι αἰσιόδοξες καὶ τὰ προβλήματα φαίνεται ὅτι θὰ ὁδυνθοῦν ἀκόμη περισσότερο. Ἡ ἀντιμετώπιση τῆς κρίσης ἀπαιτεῖ ἔξαιρετικὴ ἀντοχή, δύναμη, αὐτοπεοίθηση, θέληση κι ἐπιμονή, ἵκανότητες που περιλαμβάνονται στὰ ἀναρίθμητα εὐεργετικὰ ὄφέλη που προσφέρει ἡ σωματικὴ ἀσκηση καὶ ἡ συστηματικὴ ἀθλητικὴ ἐνασχόληση. Μέσα σ' αὐτὴ τὴν πορεφρὴ καθημερινότητα λοιπὸν ἡ ἐνασχόληση τῶν παιδιῶν μὲ τὸν ἀθλητισμὸ μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει διέξοδο καὶ ἐκτόνωση, ἐπηρεάζοντας θετικὰ πολλὲς πτυχὲς τῆς σωματικῆς καὶ ψυχικῆς τους ὑγείας. Τὰ σωματικῶς δραστήρια παιδιὰ ἀναπτύσσουν δυνατοὺς μύες καὶ ἀνθεκτικὰ ὅστα, ρυθμίζουν ἀποτελεσματικότερα τὸ σωματικὸ τους βάρους, παρουσιάζουν μειωμένο κίνδυνο ἐμφάνισης χρόνιων παθήσεων, κοιμοῦνται ποιοτικῶς, εἶναι σὲ θέση νὰ διαχειριστοῦν καλύτερα σωματικὲς καὶ συναισθηματικὲς προκλήσεις, ἔχουν αὔξημένη αὐτοπεοίθηση καὶ λιγύτερο ἄγχος. Μέσα ἀπὸ τὴν προπόνηση τὰ παιδιὰ πειθαρχοῦν, μαθαίνουν νὰ δείχνουν ὑπομονὴ κι ἐπιμονή, νὰ προσπλόνονται στὸ στόχο τους καὶ νὰ πετυχαίνουν. Οἱ συγκεκριμένες ἀρετὲς ἀποκτοῦν ιδιαίτερη βαρύτητα στὸ σπουδαρινὴ συγκυρία, καθὼς τὰ παιδιὰ εἶναι οἱ πολίτες τοῦ

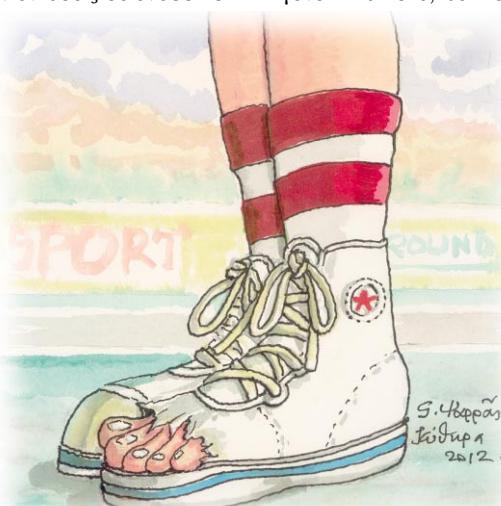
μέλλοντος καὶ θὰ πρέπει μαζὶ μὲ ὅλους νὰ παλέψουν γιὰ κάτι καλύτερο στὴ χώρα.

Τὸ ἀθλητικὸ παιχνίδι ἀναπτύσσει κοινωνικές δεξιότητες καὶ προάγει τὴ συνεργασία, αἰδύνει τὸν ἐνεργυπικὸ χρόνο τῶν παιδιῶν καὶ τὰ κρατάει μακριὰ ἀπὸ καθιστικὲς συνήθειες, ὅπως ἡ παρακολούθηση τηλεόραστης καὶ ἡ ἐνασχόληση τους μὲ ἡλεκτρονικὴ παιχνίδια καὶ ὑπολογιστές. Παράλληλα, ἡ συστηματικὴ ἀθλητικὴ ἐνασχόληση συμβάλλει στὴν υἱόθετη σημασία τῆς παιδικῆς τοποθεσίας την οἰκογένεια.

Μάλιστα, θετικὲς συμπεριφορές διατροφῆς καὶ ἀσκησης που ἀποκτῶνται στὸν παιδικὴ ἡλικία παραμένουν καὶ στὸν ἐνιάτικο χρόνο. Σὲ περίοδο οἰκονομικῆς κρίσης οἱ ἀνθρώποι, προκειμένου μόνο νὰ καλύψουν τὶς ἔνεργειακὲς τους ἀνάγκες, συχνὰ παραμελοῦν τὴν ποιότητα τῆς τροφῆς, ἐνῶ θὰ μποροῦσαν νὰ ἐπιλέξουν υγιεινὴ τροφή, π.χ. ψωμί, μέλι, δόσπρια κ.ἄ. Βέβαια ἡ τακτικὴ σωματικὴ δραστηριότητα θὰ μποροῦσε νὰ ἀποτελέσει ἀσπίδα προστασίας γιὰ τὰ παιδιά, θωρακίζοντας τὴν υγεία τους.

Ἡ υπάρχουσα, λοιπόν, κρίση κάνει ἀκόμη πιὸ ἐπιτακτικὴ σήμερα τὴν ἀνάγκη γιὰ συμμετοχὴ τῶν παιδιῶν σὲ σωματικές δραστηριότητες. Μὲ ἀπλοὺς τρόπους θὰ πρέπει οἱ γονεῖς νὰ ἐνθαρρύνουν καὶ νὰ κινητοποιήσουν τὰ παιδιά τους, ὕστε νὰ κάνουν τὴν ἀσκηση μέρος τῆς καθημερινότητάς τους: δίνοντας οἱ ἴδιοι τὸ παράδειγμα, ἐπιλέγοντας τὶς κατάλληλες δραστηριότητες ἀνάλογα μὲ τὴν ἡλικία τῶν παιδιῶν τους καὶ προσφέροντάς τους διαφορετικές ἐναλλακτικές, ὕστε νὰ διατηρεῖται ἀμείστο τὸ ἐνδιαφέρον τους.

Ἀκόμη καὶ σὲ περίπτωση που δὲν ὑπάρχει ἡ οἰκονομικὴ δυνατότητα συμμετοχῆς σὲ ὄργανων μένουν ἀθλητικὸς συλλόγους, αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ ἐκληφθεῖ ἀπὸ τοὺς γονεῖς ὡς εὐκαιρία νὰ ἀφιερώσουν ποιοτικὸ χρόνο στὰ παιδιὰ καὶ νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ ἐλεύθερο παιχνίδι, ποδόλατο, περπάτημα στὸ φύση, πεζοπορία, κρηπουρική, ἄλλη ἐργασία κ.ο.κ. Τὰ παιδιὰ μποροῦν νὰ ζήσουν εύτυχισμένα, ἀν ἔχουν τὰ ἀπολύτως στοιχειώδη. “Οταν ὑπάρχει τὸ ψυχικὸ ἀπόθεμα πίστης, ἀγάπης κι αἰσιοδοξίας ἀπὸ τοὺς γονεῖς, μποροῦν νὰ θρέψουν τὴ ψυχὴ τῶν παιδιῶν καὶ νὰ τὰ βοηθήσουν νὰ προσπάθησουν τὴν ψυχική τους υγεία. Ἐν οἱ γονεῖς προβάλλουν τὴ θετικὴ σκέψη καὶ τὴν πεποίθηση πὼς κάτι καλὸ θὰ προκύψει, μπορεῖ τελικὰ τὸ διάστημα τῆς κρίσης νὰ ἀποβεῖ πρὸς ὄφελος ὅλων.

Σ. Καρράς
Ειδύτης
2012.